

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδικοποιήσεις καὶ ἀγγελαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Δραχ. Ν 44:
Πληρωτέα κατ' ἔξαμηνίαν.

Δημοτικά

Διανύομεν ἤδη τὸ στάδιον τῆς προδιασκέψεως ἕπερ ἐδόθη ἡμῖν ἐκ τοῦ νόμου διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν καταλλήλων προσώπων εἰς ἀθὰ ἐμπιστευθῶμεν τὰ δημοτικά ἀξιώματα.

Πανταχοῦ κατὰ τὸν πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων χρόνον ἐπαυξάνεται ἡ συνείδησις τῶν καθηκόντων καὶ ἡ συναίσθησις τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, διότι κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν τῆς ἐκλογῆς πληροῦται λεληθότως ἡ μετὰστασις τόπου πρὸς εἰς νέαν ζωὴν, χεῖρονα ἢ βελτίονα, καθ' ὅσον ἕκαστος πολίτης γίνεται διὰ τῆς ψήφου τοῦ ἴδιος παράγων τῆς κοινῆς ἀπάντων εὐπραγίας, τῆς ἀγαθῆς διοικήσεως καὶ τῆς καθόλου εὐημερίας ἢ τῆς κοινῆς δυσπραγίας, τῆς κακοδιοικήσεως καὶ τῆς κακοδαιμονίας. Ἡ ἐκλογὴ εἶναι μὲν ἀναπόφευκτον πείραμα, ἀλλὰ τὸ πείραμα τοῦτο δύναται νὰ ἐξασθενίσῃ τὸν ὄργανισμὸν τοῦ τόπου, ἀντὶ νὰ τὸν κρατύνη, δύναται ἀντὶ νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν τάξιν νέα στοιχεῖα, ν' ἀνοίξῃ στάδιον εἰς ἐπιθυμίαν ἀξιοκατακρίτους. Διὰ τοῦτο εἴπομεν ὅπου ὑπάρχει πόνος διὰ τόπον τινα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐκεῖ κατὰ τὸν πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων χρόνον ἐπαυξάνεται ἡ συνείδησις τῶν πρὸς τὸν τόπον καθηκόντων τῶν πολιτῶν καὶ ἡ συναίσθησις τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

Συμβαίνει τοῦτο ἄραγε καὶ παρ' ἡμῖν ἤδη, ὅπου πρὸς εἰς νὰ διαρρυθμίσωμεν διὰ τῆς ψήφου μας τὰ δημοτικά ἡμῶν πράγματα καὶ ἐπαυξήσωμεν ἤδη τὴν συνείδησιν τῶν καθηκόντων ἡμῶν καὶ τὴν συναίσθησιν τῶν δικαιωμάτων μας, ἵνα ἐπιτελέσωμεν ὡς πολῖται χρηστοὶ τὸ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὸν τόπον καθήκον; Δυστυχῶς οὐδὲν σημεῖον ἐμαρτύρησε μέχρι τοῦδε περὶ τοιαύτης τινὸς διαθέσεως ἐγκειμένης εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἐκλογέων. Τοῦναντίον μάλιστα δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐφ' ὅσον προσεγγίζομεν εἰς τὴν κρίσιμον τῆς ἐκλογῆς στιγμὴν, τὰ πρὸς τὸν τόπον φίλτρα ἡμῶν ἀποκοιμίζονται βαθύτερον, ἀπὸ δὲ τοῦ πεδίου τῆς ἐνεργείας ἐκλείπουσιν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον οἱ ἰσχυρότεροι παράγοντες.

Λέγοντες τοῦτο ἐννοεῖται ὅτι δὲν λαμβάνομεν ποσῶς ὑπ' ὄψει τὴν περὶ τὰ δημοτικά πράγματα ἐκδηλουμένην ἐνέργειαν τῶν τοπικῶν πατριῶν· αὕτη δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταπολεμηθῇ ἀποτελεσματικῶς, δὲν ἀξίζει τὴν τιμὴν νὰ γίνεταί περὶ αὐτῆς λόγος ἐν σπουδαιότητι. Ὁ περὶ τῶν δημοτικῶν ἀγῶν τῶν πατριῶν εἶνε ἀγῶν προσω-

πικὸς καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν προσωπικῶν συμφερόντων, συνεπῶς δὲ οὐδὲν ἀγαθὸν δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἐκβάσεως του.

Κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴν ἄλλην ἐπίδρασιν ἀναζητοῦμεν εἰς τὴν ἐνέργειαν ἣτις δέον νὰ ἐκδηλοῦται κατὰ πᾶσαν ἐκλογὴν δημοτικῶν ἀρχόντων. Ἀναζητοῦμεν τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀνωτέρας τῶν πολιτῶν τάξεως, τῆς ἐξεχούσης ἐπὶ πλούτῳ ἢ νοητικῇ ἀναπτύξει, τῆς ἐχούσης πληρεστέραν συνείδησιν τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς κοινωνίας καὶ βαθυτέραν συναίσθησιν τῆς πρὸς γενόμενης τῷ τόπῳ τούτῳ ἐκ τῆς κακοδιοικήσεως ἀδικίας, μάτην δ' ἀναζητοῦμεν αὐτὴν κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴν. Ποία εἶναι ἡ ἐνέργεια τῆς τάξεως ταύτης, πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ἰδεῶν τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ δημοτικῷ συστήματι, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν; Οὐδαμοῦ ἐνετύχαμεν τοιαύτην. Καὶ ἐντούτοις ἐπὶ σπουδαιότατων λόγων στηρίζεται ἡ ἀξίωσις αὕτη τῆς πρωτοβουλίας δηλονότι τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἐπὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν δημοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστερον· πρῶτον, διότι πλείοτερον αὐταὶ μεμψιμοιροῦσιν ἐπὶ τῇ ἀθλιότητι τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ δευτέρον, διότι ἡ ἀνεξάρτητος αὐτῶν θέσις ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐπιτρέπει αὐταῖς ἀπροκάλυπτον ἐνέργειαν κατὰ τῆς φαιλότητος τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ συστήματος καὶ ἀνυπόστολον θάρρος κατὰ τῶν ὑπερβιβάτων κομματικῶν ἀξιώσεων.

Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν μέχρι τοῦδε αἱ ἀνωτέροι τῆς κοινωνίας τάξεις δὲν ἠΐτε ἔλησαν νὰ κατανοήσωσιν ὅτι ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τῶν ταύτης ἔλκουσιν ἴδια καθήκοντα καὶ ἴδιας ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ τόπου καὶ τῶν συγκοινωνῶν τῶν ἄς τὸ εἴπωμεν μετὰ παρηρησίας ὅτι ἐδείχθησαν οἱ εἰς ταύτας ἀνηκόντες πρὸς τὸν τόπον ἠθικῶς ἀναξιώχρητοι, πρὸς ἑαυτοὺς δὲ καὶ τὴν πατρίδα δειλοὶ, ἐπιδοκιμάζοντες διὰ τῆς ἀνοχῆς τῶν τὰ κακῶς γενόμενα καὶ ἀνεχόμενοι τὸν κακὸν ἐνῷ ἡ διάνοιά τῶν τὸ ἀποδοκιμάζει. Οὕτω ἡ κοινωνία ἡμῶν στερεῖται ἔρματος, ἕπερ ἐστὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τὸ ὑγιὲς φρόνημα, συνδεδεμένον μὲ τὴν ἐπίδρασιν ἢ ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ κοινῶν φρονήματος. Μέχρι τοῦδε φρόνημα διέπον τὴν διαρρυθμίσειν τῶν κοινῶν ἡμῶν πραγμάτων εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ ἐκλογέως τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ὅστις ἀγεται πρὸ τῆς κάλπης οἶνω βεβαρυκῶς καὶ ἀσυνειδήτως.

Οὐδαμοῦ ὅθεν ἀπαντῶμεν τὴν ἐπωφελεῖ ἐπίδρασιν τῶν ἀνωτέρων τῆς κοινωνίας τάξεων ἐπὶ τῶν κατωτέρων, ἐπὶ παντὸς ζητη-

ματος ἀφορῶντος γενικὰ συμφέροντα καὶ οὕτω τὰ ὑψίστα τῶν συμφερόντων λύονται παρ' ἡμῖν κατὰ τρόπον ἀγροίκον. Ἡ κοινωνική ἐπιρροὴ τῶν ἀνωτέρων ἐπὶ τῶν κατωτέρων τάξεων, ἀφ' ἧς ἐξέλειπον ἐκ μέσου ἡμῶν οἱ τελευταῖοι τύποι τῶν παλαιῶν μας οἰκοκυραίων, οἱ ἀπλοῖκοι καὶ ἐντιμοὶ ἐκεῖνοι χαρακτῆρες, οὐ μόνον ἐξησθένθησαν, ἀλλὰ καὶ πολλάκις τὸ ἀντίθετον παρήγαγεν ἀποτέλεσμα· ἀντὶ νὰ ἐνισχύσῃ, ὑπέσκαψε τὰ αἰσθήματα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν κατωτέρων πρὸς τὰς ἀνωτέρας τάξεις. Τοῦτο δὲ ἐνεκα τῆς περιφουλατίας ἢ τῆς ἀσυγνώστου ἰδιοτελείας τῶν ἀνωτέρων τούτων τάξεων, τῆς ἀδιαφορίας τῶν διὰ τὰ κακῶς γενόμενα, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ τῆς συνηγορίας τῶν εἰς πράξεις αἰτινες διασφαιρῶσι τὰ δημόσια ἤθη καὶ παράγουσι τὴν ἠθικὴν ἐκλειψιν ἣτις ἀποβαίνει τόσον ὀλεθρία, ὅσον ἡ ἀτονία καὶ ὁ μαρasmus τῶν σωματικῶν δυνάμεων.

Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι πολλοὶ ἐξ ἡμῶν τῶν ἐμπόρων, τῶν βιομηχάνων, τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν λεγομένων λογίων, ἣτις τῆς τάξεως τῶν μὴ συνήθως πολιτευομένων, προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν τοιαύτην ἔνοχον ἀδιαφορίαν διὰ τοῦ ἀσθενεστάτου ἐπιχειρήματος ὅτι δὲν ἐκλήθησαν, οὐδὲ δύναται νὰ μεταρρυθμίσωσι τὰ κακῶς κείμενα· ἀλλ' ἄς προσέξωμεν ἰδίως οἱ αὐτοκαλούμενοι συντηρητικοὶ, μὴ ἐπαναλαμβάνοντες τὴν τετριμμένην ταύτην φράσιν, ὅτι αἱ ἀσχημίαι τοῦ παρόντος εἶναι ἐπανάληψις τῶν ἀσχημιῶν τοῦ παρελθόντος, γενόμεθα λεληθότως οἱ κηδεμόνες τῆς πλημμελοῦς καταστάσεως τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἐνεκα τῆς ὁποίας, νῦν μὲν ἀσκόπως καὶ ἀνωφελῶς μεμψιμοιροῦμεν, πιθανῶς δὲ θέλομεν θρηνησεῖ μίαν ἡμέραν ἡμεῖς τε καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Ὁ πολίτης ἔχει δικαίωμα καὶ καθήκον νὰ ἀναδείξῃ ἰσχύουσαν τὴν γνώμην του, ὑπὸ διασήμου δὲ πολιτειολόγου ἐλέγθη ὅτι τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς πολιτικῆς καταπτώσεως καὶ διαφθορᾶς τόπου τινὸς ἐστὶν ἡ ἀπέχθεια ἢ δοκιμάζουσιν οἱ ἐντιμοὶ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὴν ἀνάμειξιν εἰς τὰ κοινά.

Τὶ λοιπὸν ἐπιβάλλεται, προκειμένης τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς, ταῖς ἀνωτέροις τάξεσι τῆς πόλεως ταύτης δὲν εἶναι δύσκολον νὰ μαντεύσῃ τις· ἐφείλουσι νὰ ἀναλάβωσι μετὰ θάρρους καὶ παρηρησίας τὴν κηδεμονίαν τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ νὰ καθοδηγήσωσι τὸ πλῆθος εἰς τὴν ἔλλογον ἐξάσκησιν τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων του· νὰ δεῖξωσιν ὁμῶς ὅτι εἰσὶν ἀξιοὶ νὰ γίνωσιν ὁδηγοὶ τῶν ἄλλων, ἀπεκδυόμενοι τὴν ἐπιτηδείότητα καὶ τὴν ὑπόκρισιν. Ἄν ὅμως ἐνθυμηθῶσι καὶ

αυθις το Ιταλικόν λόγιον: giacche la casa si brucia, almeno riscaldiamoci (αφού ή οικία καίεται τουλάχιστον ως ζεσταθώμεν) και ζητήσωμεν εκ τής κοινής καχεζίας να ζεσταθώσι, κατόπιν θα κρυολογήσωσι και θα παγώσωσι μάλιστα.

Κατά τὰ προέβρια τῶν δημοτικῶν ἀρχαι- ρειῶν ὁ «Φορολογούμενος» τὰ μάλα λυπεῖ- ται μὴ διατελῶν πλέον εἰς ἐπικοινωνίαν ἰ- δεῶν καὶ φρονημάτων, πρὸς τὸν γνωστὸν συνεργάτην αὐτοῦ «Ἰδιοτρόπον» κ. Γεώργιον Δισμαντόπουλον, ὅστις εἰς πᾶσαν ἄλλην παρο- μοίαν περίστασιν, διὰ τοῦ εὐθαρσοῦ καλάμου του καὶ τοῦ πεπαρησιασμένου ἤφρους του, εἶδιδε τὸν τόνον εἰς τὴν ἐκφρασιν τῆς ἀνεξαρτήτου κοινῆς γνώμης καὶ ἐξέφραζε γνώμης βαθείας ἐμποιοῦσας τὰς ἐντυπώσεις. Τὴν ἐκ τῆς σερτή- σεως ταύτης θλίψιν ἡμῶν νομίζομεν ὅτι θα μετριάτῃ ἢ ἀναδημοσιεύσει παλαιῦ ἀρθροῖδίου τοῦ πάλαι «Ἰδιοτρόπου» δημοσιευθὲν ἐν τῷ «Φορολογούμενῳ» ὀλίγον πρὸ τῶν τελευταίων τοῦ 1883 δημοτικῶν ἐκλογῶν, οὕτως ἢ καυ- στική ἀλήθεια καὶ σήμερον νεάζει ὡς καὶ ὁ- πόταν ἐγράφη καὶ ἐφαρμόζετο καὶ τώρα ὡς τότε εἰς τὰ ἡμέτερα πράγματα, μ' ὅλον ὅτι ἔκτοτε ἐγύρησαν οἱ καιροὶ καὶ με- τεβλήθησαν πολλῶν αἰφρένεσι.

Οἱ ἐκρῶσιοι δοῦλοι

Δουλεύομεν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις πανταχόθεν τοῦ Πανελληνίου συνοικισθέντας κηφῆνας καὶ παρ- ὄμεν εἰς αὐτοὺς πάντα τὰ πρὸς εὐζωίαν μέσα, πᾶσαν τιμὴν εἰς τούτους χορηγοῦντες. Αὐτοὶ πλοῦ- σιοι, αὐτοὶ ἐν τιμαῖ, αὐτοὶ πρὸς οὐδὲν, αὐτοὶ γραμ- ματεῖς πρεσβειῶν, αὐτοὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀνωτέροις ἀξιώμασι τῆς Πατρίδος. Τρέφονται οὗτοι, καὶ πλοῦτοιοι καὶ μεγαλοῦνται διὰ τοῦ ἐκ τῶν ἐπαρ- χιῶν ἀφαιρουμένου καὶ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν εἰσερέ- οντος αἵματος καὶ χρήματος ἡμῶν. Σπουδαῖον ἀ- ληθῶς τὸ ζήτημα καὶ τοῦ κόπου ἀντάξιον, ἀλλὰ μήπως ἐν αὐταῖς ταῖς πρωτεύουσαις τῶν Ἐπαρ- χιῶν δὲν δουλεύομεν καθ' ὁμοίωτον τρόπον; Δὲν ἔχομεν οὐδαμῶς ὁρεξιν νὰ ἐπεξέλθωμεν κατὰ τῶν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τῶν Κράτους κηφῆνων τυραννί- σκων, ἀφού πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἔχομεν ἐν με- κρογραφίᾳ σχετικῇ τοῦ αὐτοῦ κηφῆνας, τοὺς αὐτοὺς τυραννίσκους σὺν τῇ διαφραῇ, ὅτι οἱ ἐνώ- πιον μας εἰσὶν ἀγενέστεροι καὶ ἀυθαδέστεροι. Οἱ ἐν Ἀθήναις ἐντρέπονται κάπως, ἐνθ' οἱ παρ' ἡμῖν ἀντιπρόσωποι τῶν οὐτε θεῶν οὐτε ἡμῶν αἰδοῦνται. Εὐρέθησαν παρ' ἡμῖν οἰκογένειαι τινεὶ, οὐκ βέ- βαια ἀπὸ κτίσεως Κόσμου ἔχουσαι ὑπὸ ἡμῶν τὴν καταγωγὴν των, ἀλλ' ἐκ προσεχαστάτου πάρελ- θόντος ἔλκουσαι τὴν καταγωγὴν, αἵτινες ἤξιωσαν δικαίωματα, εἴτινα ὁ τόπος πολιτικῶς ἀπαιδευτος καὶ πολιτικῶς μικρόνους διὰ τῆς νηπιώδους ἀνοη- σίας του ἀνεγνώρισε ἐμπιστευθῆς εἰς τούτους ἑαυ- τὸν ὀλόκληρον. Ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τούτων λοι- πὸν ἔχομεν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀνεξαρτησίας πᾶ- σαν τὴν διοικοῦσαν δύναμιν. Ἐξ αὐτῶν βουλευταὶ, ἔξ αὐτῶν Δήμαρχοι, ἔξ αὐτῶν πληρεξούσιοι, ἔξ αὐτῶν Ὑπουργοί. Αὐτοὶ διεχειρίσθησαν διαρκῶς μὲν τὴν δημοτικὴν ἡμῶν περιουσίαν, ἐνίστε δὲ καὶ τὰ τοῦ Κράτους. Δὲν πιστεύω νὰ ἦτο δυνατόν οἱ συμπολίται ἡμῶν νὰ χορηγήσωσι τι πλεῖον εἰς τοὺς εὐγενεῖς τούτους Κυρίους.

Ἀλλὰ πῶς ἀντεπεκρίθησαν οὗτοι πάντες εἰς τὰ τόσα ἀγαθὰ καὶ τὰς τόσας τιμὰς μετ' ὧν τοὺς περιέβαλε ἡ νήπιος ἐμπιστοσύνη τῶν συμπολιτῶν των; Ἐκ τῶν πολλῶν ἑκατομμυρίων, εἰς τὰ ὅποια συμποσούντα: οἱ τοῦ Δήμου προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ, μόλις εἶδομεν τὰ ἔργα τοῦ γένου ὅτι

δραγαγοῖεν καὶ τοῦ ἀερίωφτος καὶ ταῦτα ὅμως διὰ δημοτικῶν δανείων συντελεσθέντα. Ἐκ τῶν πολλῶν ἑκατομμυρίων εἰς τὰ ὅποια ἀπὸ τῆς συ- στάσεως τῶν Δήμων ἀνέρχονται τὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου, εἶδομεν ἀγορὰς τινεὶ συντελεσθείσας καὶ ταῦτα διὰ νέων δημοτικῶν δανείων. Ἀφίνομεν ὅλων τὸ σπουδαῖον ζήτημα, ἂν ἡ πόλις τῶν Πα- τρῶν εἶχεν ἀνάγκην τοσούτων ἀγορῶν καὶ ἐρωτώ- μεν, δὲν εἶχεν ἄλλας τινεὶ ἀνάγκας σπουδαιότε- ραι ὁ Δήμος; Πῶς εἶναι τὰ δημοτικά του Σχολεῖα; Δήμος τόσῳ πλούσιος μὲ τέσσαρας ἀγορὰς, δὲν εἶνε αἰσχος νὰ ἔχη δύο δημοσυντήρια Σχολεῖα ἐν καταγωγῆσι, τὰ ὅποια ἐντροπέμαθα καὶ νὰ κατα- δεξώμεν εἰς τοὺς συμπολίταις μας. Εἰς τόπον εἰς τὸν ὅποιον πᾶν σπασίον τῆς πόλεως εἶναι ἀγορὰ, ἰδρύομεν ἀγορὰς πολυδαπάνους καὶ ταῦτας διὰ δανείων. Ἡμεῖς Κύριοι Σὲ; ἐκάμαμεν βουλευτὰς, Σὲ; ἐκάμαμεν Διμάρχους, διατὶ νὰ μᾶς μεταχειρίζε- σθε ὡς αἱ μητριάται τὰ ἐξ ἄλλης μητρός νήπιαι; Εἶναι βέβαια τούτο ἀγνωμοσύνη καὶ ἀγνωμοσύνη ἢ ὁ βαθμὸς δύσκολον νὰ ἰσθῆθῃ.

Καὶ αὕτη μὲν εἶνε ἡ ὕλικὴ ζημία εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβάλετε τὸν τόπον διοικοῦντες αὐτὸν σχεδὸν διαρκῶς; ἐγένεσθε ὅμως πρόξενοι εἰς τούτον καὶ ἐτέραις ζημίαις ἀληθῶς ἀνυπολογίστου. Οὐδεμίαν ἐδώκατέ ποτε προσοχὴν εἰς τὴν ἠθικὴν τοῦ τόπου ἐκπαίδευσιν. Δὲν θέλω ἐγὼ νὰ εἶπω, ὅπερ πολλοὶ δικτείνονται, ὅτι συνετρέξατε μᾶλλον τὴν ἠθί- κην τοῦ τόπου ἐξηχεῖωσιν, ἀλλὰ παραδέχομαι ἀνευδοκίμως ὅτι καὶ μόνη ἡ ἀδικηρία σας εἰς τὸ κεφάλαιον τούτου εἶναι ἔνοχος, οἷε καθιστᾷ δὲ ὑ- πευθύνους. Ἡ ἱστορία δὲ παλαιὰ καὶ νέα κείται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν παντὸς ὅπως μᾶς δικαιοσύνη.

Οὐδεμίαν λοιπὸν ἀμφιβολίαν, ὅτι μᾶς ἐξελάβετε ὡς χοίρους ἔχοντες μόνον ἀνάγκην τροφῆς. Ἐάν ἡ ψυχὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸ ὑπέρτερον, ἐάν αὐ- τὴν ἰδίως ἐπρέπει νὰ θεραπεύητε εὐγνωμονοῦντες διὰ τὰς τόσας πρὸς ὑμᾶς ὑπηρεσίας μας, ὅχι μό- νον οὐδὲ ὅλους ἐμμεμνήσατε, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀντιθε- τον ἐπράξατε. Φαίνεται ὅτι συμφρόνεις εἰς ὅσα νὰ ὀδηγήτε σώματα μόνον καὶ ὄχι ψυχὰς, ἢ μᾶλλον σώματα μετὰ ψυχῶν διεσθαρμένων. Ἐκ τῆς ἐνό- χου ταύτης ἐλλείψεως σας, ὅποια ἡ πλῆθὺς τῶν διεσθαρμένων ψυχῶν, ὅποια ἡ πλῆθὺς ἡ ἀμετρη- τος τῶν ἐγκλημάτων Νομίζετε ὅτι δὲν φέρετε εὐθύνην τινὰ; Νομίζετε ὅτι διὰ τὰ πομπώδη καὶ ἄσκοπα δημοτικὰ ἔργα σας δύνανται νὰ ἰσορ- ροπήσωσι τὸ σκότος καὶ τὸ οὐνεδος τὸ ὅποιον πα- ρουσιάζουν εἰς τοὺς διαβάτας οἱ τόσοι διεσθαρμέ- νοι κάτοικοι τῆς ἡμετέρας πόλεως; Ἀληθῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκθέσῃ τις ψυχρῶς τὸ ἀδικον ὅπερ πράττουσιν εἰς τὴν δευτερεύουσαν πόλιν τοῦ Βα- σιλείου, αἱ τοσαύτας εὐεργεσίας καὶ τιμὰς παρ' αὐτῆς λαβόντες. Οὐχὶ αἱ μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδο- μαι, οὐχὶ τὰ θέατρα, ἀλλὰ τὸ μεγαλεῖον τῶν ἀ- ρεστῶν τῶν κατοίκων ἀποτελοῦσι τὸ ἀγλαῖσμα μᾶς πόλεως. Οὕτως, δύνασαι νὰ γείνης Δήμαρ- χος, βουλευτῆς, ὑπουργὸς καὶ ὅμως, ἐάν δὲν ἔχης ψυχὴν ἀντάξιον, οὐδεμίαν ἔχεις πραγματικὴν ἀξίαν. Ἡ ἡμετέρα πόλις παρέχει ἡμῖν σπουδαῖατα δο- στωχῶς ὑποδείγματα τῆς μεγάλης ὀρθότητος τῆς ἰδέας ταύτης.

Ἄλλ' ἔστω, οἱ διοικοῦντες ἡμᾶς εἰσὶν ἀγνώμο- νες, εἰσὶ πολιτικῶν κερδοσκόποι ἀσπλαγχνοί· τί πράττει λαὸς ὀλόκληρος γενικῶς ἀνεγνώριζων καὶ συναισθανόμενος πάντα τὰ ἀνωτέρω; Οὐδὲν ὁ ἄθλιος! Δουλεύει ἐκουσίως· δὲν βλέπει ὁ δυστυχῆς ὅτι ὀλοῦν διαφθειρόμενος, βαδίζει πρὸς τὸ ἐγκλη- μα καὶ τὴν παντοῦαν χρεωκοπίαν. Βικλήθησθε αἰπὸ τὰς ἀγορὰς, δὲν ἐνοεῖ, ὅτι τὰ πάντα διὰ τοῦ ἰδρώτος του γίνονται, καὶ λείπει τὰς χεῖρας τῶν τυραννόντων αὐτόν. Ἐχουσι, πολλὰ καὶ ὑπὲρ αὐ- τῶν σαριστικὰ ἐπιχειρήματα· οἱ παρ' ἡμῖν τυραν- νίσκαι, τὰ ὅποια δυστυχῶς προώρυσται ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι χρόνον νὰ ἐπιτυχάνωσι, πιστεύω ὅμως ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν πικρῶς θὰ μετακλιθῶσι, καὶ καθ' ἣν ὀφείλουσι νὰ δεῖξωσιν ὑπομονὴν ἐάν ἀπάντησωσιν ὅτια ἄπερ αὐτοὶ οὗτοι παρεσκεύασαν ἄθλια καὶ ἑλαυνά. Μῆχρις ἐκείνης τῆς μακαρίας

ἐποχῆς δὲ δουλεύομεν ἐκουσίως, παρηγορούμενοι προσωρινῶς μετὰ τὴν ἰδέαν ὅτι ἐάν ἡμεῖς διεσθάρη- μεν, οἱ διοικοῦντες ἡμᾶς μᾶς ὑπερτεροῦσι καὶ κατὰ τούτου. Ἰδιοτρόπος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων κ. Δημήτρ. Π. Πατρινὸς συγχαρεῖ τηλεγραφικῶς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἐπὶ τῇ ἐπετεῖφ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου. ἔλαβε τὴν ἐπομένην ἀπάντησιν, ἢ ὅποια ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ δημοσιευθῇ καὶ ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι, ὅπως λάθωσι γνῶσιν οἱ συμπολίται μας τῶν ζωηρῶν ἀναμνήσεων, τὰς ὁ- ποίας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διατηρεῖ ἐν τῇ μνήμῃ του ἐπὶ τῇ ἐνθουσιῶδει ὑποδοχῇ, ἧς ἐτοχε κατὰ τὴν πρὸ μικροῦ ἐντεῦθεν περιοδεῖαν του.

Δήμαρχον Πατρέων κ. Πατρινὸν Πάτριος.

Σὲ εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως διὰ τὰς συγχαρητη- ρίους εὐχὰς σου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Διαδόχου. Ἡ ὀ- λιγοήμερος διαμονὴ μου ἐν Πάτραις διαμένει ζωη- ρῶς ἐγκαχαραγμένη ἐν τῇ μνήμῃ μου.

Ταυτίον 2213 Μαῦου 1887.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

— Τὰ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐνταῦθα εἰσὶν ἀκόμη ἀκατασκευάστα καὶ ἀμφίβολα, δὲν θὰ παρῆλθωσιν ὅμως πολλοὶ ἐτι ἡμέραι καὶ θὰ ἐκαθαρισθῶσι κατὰ τῖνα δὲ τρόπον θὰ ἐκα- θαρισθῶσι δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προείπηται, ἐάν γνωρίζῃ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ τὰς παρ' ἡμῖν καταρχοῦσας ἰδέας. Τὰ ἐνταῦθα τοπικὰ κόμματα θὰ συμπληθῶσι περὶ δύο ἀντιπάλους ὑποψηφίους καὶ τούτους κομ- ματάρχαι, μεταξὺ δὲ αὐτῶν θὰ διεξαχθῇ ὁ ἐκ- λογικὸς ἀγὼν μετὰ πείσματος καὶ δι' ὅλων τῶν ὀπλων θεμιτῶν καὶ ἀθεμιτῶν. Ἡ ὀλιγοήμερος ἀνεξαρτητος μερὶς τοῦ τόπου δὲν θ' ἀφυπνισθῇ μέχρι οἷς ἐπιούσης τῆς ἐκλογῆς καὶ θὰ ἐξυπνήσῃ τότε ἔνα οἰκτεῖρῃ τὴν κατάστασιν μας καὶ ἑαυ- τὴν ἴσως.

— Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα αἱ προβληθεῖσαι ἐνταῦθα ὑποψηφιότητες δημάρχων μὴ πολιτευ- τῶν δὲν τυγχάνουσι καθολικωτέρας ἀποδοχῆς καὶ δὲν ἐμπνεοῦσιν ἐνθουσιασμὸν τινὰ εἰς εὐρὴν κύκλον ἐκλογέων, οὐδ' εἰς τὴν ὀλιγοριθμὸν ἐκεί- νην τάξιν ἧτις πάντοτε καὶ εἰς πᾶσαν περιστά- σιν ἀποδοκιμάζει τὴν κομματικὴν δημοτικὴν δι- οίκησιν καὶ οἰκτεῖρει τὰς ἐκ ταύτης ἠθικὰς καὶ ὕλικὰς συνεπειὰς. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ τόπος ἀρκεῖται εἰς τὴν ὑφειστώσαν κατάστασιν καὶ αὕτη ἐστὶν ἐν πᾶσιν ἀνάλογος πρὸς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀνατροφήν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς πολιτικῆς ἠθικότητός του, ἀποδεικνύει δὲ ἀκόμη ὅτι πάσ- χουσι παραίσθησιν τινὰ οἱ ὀλίγοι ἐκείνοι παρ' ἡμῖν οἵτινες βλέπουσιν εἰς τὸν τόπον ἄλλας ἰ- δεὰς καὶ ἄλλους πόθους; Εἶθε νὰ θεραπευθῶσιν ἐκ τοῦ παθήματος καὶ ἡσυχάσωσιν.

— Ὁ α Φορολογούμενος ὁ ἐπιθυμῶν νὰ εἶναι ἐν πᾶσι δίκαιος δὲν δύναται νὰ μὴ ἀναγράψῃ ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ἡμετέρων ἐξ ἐπαγγέλματος πο- λιτευτῶν μόνος ὁ βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ κ. Ἀγ. Περικωνστόπουλος ἐφάνη λίαν εὐδιάθετος νὰ συν- τελέσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας τῆς χειραφετήσεως τοῦ δήμου ἀπὸ τῶν τοπικῶν κομ- μάτων, διὰ τῆς ὑποστηρίξεως ὀρισμένου ὑπο- ψηφίου μὴ πολιτευτοῦ. Λέγεται μετὰ βεβαιό- τητος ὅτι ὁ κ. Γεροκωνστόπουλος πολὺ ἐπέμει- νεν ὅπως πείσῃ τὸν κ. Ἀναστάσιον Κρεμύδην ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποψηφιότητά Δημάρχου καὶ νὰ δεχθῇ τὴν ὑποστήριξίν του, ἡμεῖς δ' ἀγνωστῶ- μεν ποῦ προσέκοψεν ἢ προσκόπτει ἢ πραγματο- ποιῆσις τούτου. Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι καὶ εἰς τὸ διάστημα τούτου τοῦ ἡμετέρου Βουλευτοῦ πολλοὶ ἀποδίδουσιν ἄλλους σκοποὺς πόρρω κειμένους τῆς χειραφετήσεως τοῦ δήμου καὶ ὀλίγην περιάπτου- σιν εἰς αὐτὸ εἰληκρίνειαν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐκ

των έργων κρίνοντας ατινα έχουν υπ' όψιν και ουχι εκ των ένδιαθέτων στοιχείων ους ά γνωσούμεν, μετ' έπαίνου αναγράφουμ την πράξιν ταύτην του κ. Γεροκωστοπούλου και χαίρουμ εν ούτω ή ιδέα ήν πάντοτε ύπεστηρίζαμεν έκαμε προσήλυτον και ένα πολιτευτήν· τουτο δέ τόσον μάλλον, διότι ή αυτή ιδέα άπώλεσεν έπ' έσχάτων όλίγους θερμοδς θιασώτας της, εξ έκείων μάλιστα ούτινες είχαν τόσην Ιταμότητα όσην και ύπόκρισιν, ώστε ν' άποκαλώσι δημοσίως φούλους τους μη συμμερίζουμένους ιδέαν τόσον κατ' αυτούς λαοσωτήριον. "Ω συμφέρον! συμφέρον! πόσας άπώλεσας ψυχάς και . . . ύπολήψεις!

— Η πρώτη σύνοδος της ύφείστώσης βουλής έληξε σιωπηρώς από της παρελθούσης έβδομάδος και οι βουλευται σπεύδουσι νά επανέλθωσιν εις τάς έστίας των, κατάκοποι εκ των μόχθων της νομοθετικής έργασίας, ής ή συγκομιδή ύπηρεζε πλουσία εις παντοίους νόμους. "Ημεεις οι έν ταίς έπαρχίαις μήτε κατ' όνομα έγνωρίσαμεν τους ψηφισθέντας ή τροποποιηθέντας νόμους, ήγγέλονται μόνον ήμίν κατ' αριθμόν τά έπιψηφίζόμενα νομοσχέδια και ήρκούμεθα μανθάνοντες ότι γθές έπεψηφίσθησαν τόσα νομοσχέδια εις πρώτην άνάγνωσιν, τόσα εις δεύτεραν και τόσα εις τρίτην. Και έντούτοις οι πλείστοι των νόμων τούτων άφορῶσιν εις σπουδαιοτάτας των πολιτών σχέσεις, είτε προς τό δημόσιον είτε προς άλλήλους και συμφώνως τούτοις καλούμεθα νά κανονίσωμεν την ένεργειάν μας. "Εάν ή νομοθετική παραγωγή της ήμετέρας Βουλής έξακολουθήσθ με την αυτήν γονιμότητα επί δύο ή τρεις περιόδους ακόμη θά έυρεθώσιν άπέναντι τελείως άγνωστού νομοθεσίας, ου μόνον οι άπλοι των ανθρώπων, αλλά και αυτοί οι νομομαθείς και νομοδιδάσκαλοι. "Ο κυκλῶν έσεται πλόης και ανεξερεινθητος, οι δέ νόμοι έσονται τόσαι παγίδες δι' άπαντας. Και δέν έδύνατο, νά γίνη άλλως έφ' όσον πάσα Κυβέρνησις νομοθετεί κατά τάς πολιτικάς αυτής ιδέας, πάσα δέ συμπολίτευσις χρέος της ήγειται νά μη άντιλέγη εις τίποτε, πάσα δέ άντιπολίτευσις ν' άντιλέγη εις όλα και πάσα διάδοχος κυβέρνησις ν' ανατρέπη πάσαν προηγούμενην νομοθετικήν έργασίαν. Που άγει τό σύστημα τουτο της κατασκευής και άνασκευής των νόμων εις ήμάς δέν έναπόκειται νά είπωμεν.

— Οι κάτοικοι της συνοικίας "Εσχατοβουνίου παραπονούνται ότι επί ήμέρας έλλείπει άπ' αυτούς τό πόσιμον ύδωρ και ότι εκ τούτου ταλαιπωρείται μέγας αριθμός δημοτών. "Υποβάλλομεν τά παράπονά των ταύτα τη δημοτική άρχή και έπιστώμεν έπ' αυτών την προσοχήν της.

— Την πρώην της παρελθούσης Δευτέρας περι ώραν θην ήσθάλθημεν ένταύθα σεισμόν αρκετής μέν διαρκείας, άλλ' όλίγης σφοδρότητος. Ουδέν έσχεν έτερον αποτέλεσμα ο σεισμός ουτός ή νά άφυπνήση έντρόμος τους κατοίκους.

— "Ο ιδιοκτήτης του ένταύθα έαρινού θεάτρου "Παράδεισος" συνεβλήθη προς "Ιταλικήν δραματικήν έταιρίαν ήτις άφικνεΐται την προσεχή Πέμπτην εκ Κερκύρας όπου έδωσεν επιτυχώς πενήτηκοντα παραστάσεις, και ποιείται έναρξιν των ένταύθα παραστάσεών της τό προσεχές Σάββατον. "Η έταιρία αυτή λέγεται εκ των καλλίστων, συγκροτείται δε εξ εικοσι καλλιτεχνών δεδοκιμασμένων και έχει πλουσίαν σκηνηκήν διασκευήν και πλούσιον δραματολόγιον.

— "Ο "Ιεροκλήρξ κ. "Ηλίας Βλαχόπουλος όμιλήσθ την προσεχή Κυριακήν εις τον ναόν του άγ. Νικολάου.

— "Εν Πάτραις τη 28 Μαΐου 1887.
 Κύριε Συντάκτα του "Φορολογουμένου"
 "Η έφημερίς ήμών πάντοτε υπεμαχούσα των κοινών συμφερόντων, δέν θ' άρνηθή θεβαίως φιλο

ξοίαν και εις τας έπαρχίας άλλως γουρθέσει, άφοράσθ εις τας προεστίαις εις ταύτα σπουδαιοτέρων και έπισημότερων.

Παρατηρώ από πολλού μετά λύπης μου, ότι ή έφορευτική του λιμένος Πατρών έπιτροπή, μ' όλον ότι δέν είναι πολιτικόν σώμα, ουδ' άπαρίζεται κατά τό πλείστον εκ κομματιζών, έν τοίς διορισμοίς του προσωπικού ένεργεί ώς κομματιζέται και έμπόδισσι πρός έκ του συμφέροντος, είς των ένταύθα κομμάτων. Τούτο δέν χαίρει δι' ήμεις ένταύθα, τους γνωρίζοντας τά προσώπα και τάς σχέσεις των, άποδείξωσθ· άρκει τις νά ζητήσει τον κατάλογον των λιμενικών υπαλλήλων και θά πεισθή περί εκείνου όπερ λέγομεν.

"Αλλ' εάν μόνον εξέλεγεν ή έπιτροπή αυτή τους αναγκαίοντας υπαλλήλους της εκ των πιστοτέρων όπαδών του και ου πρίκειται κόμματος, ύπομονή· αλλά νά δημιουργή περιπτώσεις διά νά ίκανοποιηθ προσώπα παρομοίως καταγωγής, τουτο είναι όλίγον σκανδαλώδες και άπορούμεν πώς τά λαϊκά μέλη της έπιτροπής ταύτης εμπλέκονται εις τιαύτην κατάχρησιν.

Πληντων περιπτώσεων αιτίας έδημιουργήθησαν μέχρι τουδε, δε θά καταδείξωμεν προσεχώς, όπόταν και την καταγωγήν των διαφόρων υπαλλήλων θά δείξωμεν, μανθάνομεν ότι και τρίτου υπαλλήλου παρα τή τελωνεία έπροσέθη ήδη ο διορισμός και άναμένεται νά γίνη, αν δέν έγινε ήδη. Είς τί χρησιμεύουσιν οι υπάλληλοι της λιμενικής έπιτροπής παρα τή τελωνεία; ουτοι κατά νόμον δέν δύναται νά θεσπιάσωσι τον λιμενικόν φόρον, όστις επιβάλλεται συν τή δασμῶ και μετ' αυτού εισπράττεται· χρησιμεύουσι λοιπόν νά εξασφαλίσωσι τά συμφέροντα του λιμενικού ταμείου, δηλ. την εισπραξιν του λιμενικού φόρου, κατά της καταχρήσεως ή της άπειρίας των δημοτών του τελωνείου υπαλλήλων· άλλ' έπιτραπήτω ήμίν νά μη πιστεύωμεν ένταυτέροις και ίκανωτέροις τους λιμενικούς υπαλλήλους από τους τελωνιακούς.

"Αλλ' επί τέλους μήτε ή λιμενική έπιτροπή κατώρθωσθ νά διαφύγη τό μόλυμμα του κομματισμού κατά τον διορισμόν των δύο πρώτων παρα τή τελωνεία υπαλλήλων της και δέν έχομεν την άξίωσιν ότι έδύνατο νά τό άποφύγη, αλλά σήμερα νά προτείνθ και τρίτον, άτις άνάγκης, είναι πολυ και λυπούμεθα διά τουτο.

"Αλλά πρέπει νά είμεθα δίκαιοι· δέν πταίει εις τουτο ή λιμενική έπιτροπή, αλλά ή κατηχημένη πολιτική, ήτις έν "Βλλάδι άπερρόφησθ τά πάντα. Μίαν φοράν και ένα καιρόν τά μέλη της έπιτροπής επί του λιμένος έλαρθεάνοντο εξ ειδικών άνδρών, διά τας γνώσεις των δε, τάς σχέσεις των, την κοινωνικήν των θέσιν, και την έγνωσμένην άπειροτήτά των, έτύγχανον γενικής άποδοχής· πολλάκις διωρίσθησαν και άλλοδοποι. Διά τουτο τότε λιμενικά ζητήματα ύπόπτου φύσεως δέν έγενώντο και έν έγενώντο έλύοντο άλλως ή σήμερα. Σήμερα όμως τά μέλη της λιμενικής έπιτροπής διορίζονται τή ύποδείξει των ίσχυόντων έλάστοτε κομμάτων και διά νά διορισθ τις πρέπει ν' άνήκη εις έν κόμμα και νά συστηθ παρ' αυτού. Τά λοιπά πλέον ένοσούνται, θά έννοηθώσι δε καλλήτερον μετ' όλίγον όπόταν επέλθθ ο καιρός νά δοθ ή λύσις εις τά έκκρεμή λιμενικά ζητήματα, ατινα θά λυθώσι κατά τό συμφέρον και την ύπόδειξιν της πολιτικής.

Δέξασθε κ. Συντάκτα κ. τ. λ.
 "Ο Φιλίδημος.

Φίλε Κύριε Συντάκτα
 Κατά την τελευταίαν συνεδρίασιν της Βουλής έψηφίσθη πανυ άθερόβως νόμος, όστις, καλώς έφαρμοζόμενος, μέλλει ν' άποδειχθ ή ούεργατικώτατος άπάντων των Νόμων του Κράτους· ουτος δε είναι ο περί ποιμονοσοκίης. Του λοιπού δέν θά δύναται ο τυχαίος και ο αυτοσχέδιος ποιμήν νά τρέψη 2 ή 3 άνάδας εις τά κτήματα

του κώσου, ατινα θά καταρτισθώσιν άπήτησαν δαπάνας, ιδιοίται κωπουσ, και βάσανα· ή έπαρχία Πατρών πρό πάντων θά ώρμηθ ή σπουδαιώς εκ του νόμου τούτου, έφ' ή μακαρίζω υαας και λυπούμαι ότι δέν θά έφαρμοσθ ή εις όλας τάς έπαρχίας του Κράτους· και αν μόν έπρόκειτο περί περιφερειών αποκλειστικώς κτηνοτροφικών δέν επείραζεν, άτυχώς όμως άπεκλείσθησαν διά λόγους δημοκοπικούς ή και άθεμιτούς, έπαρχίαι, έν αις καλλιεργείται σπουδαίως ή εύλογημένη άμπελος· ως όνεκα επέπεσον επί του κ. Ποωθιπούργου, οι βουλευται των τοιούτων έπαρχιών όστις πάλιν ύπέκυψεν ως πειθήνιον νήπιον κωμφοβείς ο άκαμπτος.

Λοιπόν κατά τό 1 άρθρον άπαγορεύεται ή βοσκή προβάτων, αίγων, χοίρων και παντός είδους μεγάλων ζώων έντός σφιδαμπέλων, σφαιδαλωτών, άμπέλων και πάσης άναξαιρέτως φυτείας ή καλλιεργημένης γής.

Κατά τό 2 άρθρον ο ιδιοκτήτης ή φύλαξ του καταπατουμένου κτήματος δύναται νά κατάσχη τό ζώον, και λαμβάνει τό ήμισυ της άποζημιώσεως.

Κατά τό 11 άρθρον έπιτρέπεται νά φονεύωσθ μέχρι τριών οι έντης των έν τῶ 1 άρθ. όριζόμενων γαιών βόσκοντες χοίροι ή αίγες. Ποινή τρομερά καιά των πραγματοποιόντων, αν δέν εκτελέσωσι πιστώς την εκτίμησιν της ζημίας· ο βόσκων τά ζῶα τιμωρείται άμειλίχτως διά τε προστίμου και φυλακίσεως. Πάντες οι κατά την αυτην περιοχήν βόσκοντες ζῶα δε έγένετο ή ζημία, είναι άλληλεγγύως ύπεσθινοι διά αυτην έως ου μαρτυρήσωσιν τον δράστην.

Τοιαύτα τινά περίπου όρίζει ο προκειμένος νόμος, δέν άμφιβάλλω δε ότι θ' αναπνεύσωσιν οι δυστυχεις κτηματίαι ών τά κτήματα ήσαν έβραιον μέχρι τουδε άσυνειδήτων ποιμένων. Τά ζητήματα όμως είναι τό εξής: θά λάβθ ο νόμος αυτός άσυνειδήτων εφαρμογήν; τουτο εξαρτάται από του ποιού των εκλεχθησομένων δημάρχων των ένομοθεσιών έπαρχιών, οτινες κατά τον προκειμένον νόμον λαμβάνουσιν ένεργότατον μέρος εις τε την εξακριβωσιν της ζημίας και εις την άποζημιωσιν του ζημιωθέντος άμπελοκτήμονος.

"Εν Πειραιεί Φ.

Θαλάσσια λουτρά.

"Εγκρίτως έπεστήσωμεν την προσοχήν των άρμόδιων άρχων επί των παραβιάσεων των όρων της συμφωνίας, μεταξύ του δημοσίου και του ένοικιαστού των θαλασσιών λουτρών, όσον άφορῃ την κατασκευήν και την συντήρησιν των παραπηγμάτων, πλην δυστυχώς ουδέμια έδόθη προσοχή εις τά γραφέντα. "Ο έργολάβος ήρξατο ήδη άνεγειρων τά κτιρώματα εκείνα ατινα ονομάζει λουτήρας κατά την ιδίαν αυτού μέθοδον και ως ει θέλων νά δείξη έμπράκτως την προς τάς άρχάς και τό κοινόν περιφρόνησιν του τά άνεγειρεί υπό χειροτέρους όρους και κατά παράβασιν όλων των συμφωνιών. Δέν γνωρίζομεν που ν' άποδώσωμεν τή επί του προκειμένου άνοχήν των άρχων ήτις άνάγκηται επί άντικειμένου κοινού ένδιαφέροντος και γενικής ώφελείας, εάν δ' έπιχειρούσαμεν νά την εξηγήσωμεν ίσως ήθέλαμεν πάλιν εξεγειρεί καθ' ήμείν κατεγίδα. "Εάν έγνωρίζαμεν ότι ένταύθα είχομεν άρχάς θά έπαρκαλούσαμεν τον κ. Νομάρχην νά παρεδώσθ τό ένοικιαστήριον έγγραφον εις τον κ. Νομομηχανικόν όπως ουτος έπιστατήσθ εις την τήρησιν των συμφωνιών, ίνα μη τό κοινόν παλαιωρῃται άδίως, άλλ' άρχάς δέν έχομεν ήμεεις ένταύθα διά τιαύτα πράγματα· ουχ' ήττον ήμεεις παραδίδομεν σήμερα εις την δημοσιότητα τό μεταξύ του ένοικιαστού των λουτρών και του δημοσίου ένοικιαστήριον έγγραφον, ίνα τό κοινόν γνωρίσθ του όρους αυτού, γνωρίζον δε εκ παλαιού και των όρων της κατασκευής των παραπηγμάτων και τό είδος της συντηρή

σεως των κινήσων κατά πόσον αί άρχαι έπιτε-
λοισι παρ' ημίν τή καθήκον των, χαρακτηρίση δέ
τήν διαγωγή των πρεπόντως και άνδρην τή
αίτια αούτης.

Άριθ. 1675.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ο Οικονομικός Έφορος Πατρών
δηλοποιεί ότι:

Ο Ιωάννης Παπανδριόπουλος κάτοικος Πα-
τρών άνεδείχθη επί πληρεστάτη δημοπρασία ένοι-
κιστής των θέσεων των θαλασσιών λουτρών
ε Κόγκουσα και ε Αγίου Ανδρέου κειμένων καθ'
έλλην τήν άρκτηκήν και μεσημβρινήν παραλίαν τής
πόλεως ταύτης επί δεκαετίαν, άρχομένης τής ένοι-
κισσεως από 1 Μαΐου ε. ε. και ληγουσής τήν 1
ιδίου μηνός του έτους 1890 διά δραχμάς έν όλω
22,396 είκουσι δύο χιλιάδας τριακοσίας ένενή-
κοντα έξι, υπό τους άκολουθούς όρους και συμφω-
νίας: α) Ο ένοικιστής ούτος Ιω. Παπανδριόπουλος
έπείλει να κατασκευάση ίδια αυτού δαπάνη τά
διά τόν ειρημένον σκοπόν αναγκαία παραπήματα
άτινα θέλουν εΐσθαι χωριστά τά διά τους άρρενας
και χωριστά τά διά τους θήλι εις ανάλογον άπ'
άλλήλων άπόστασιν, και άτινα θέλει διατηρεί έν
καλή καταστάσει καθ' όλον τόν χρόνον τής ένοι-
κισσεως, εις δέ τή τέλος αυτών να τά παραδώση
εις τή δημοσίον άνευ απαιτήσεως άποζημιώσεως
τινός. β) Ο ένοικιστής θέλει λαμβάνει δι-
καίωμα διά πάντα λουόμενον έντός των παραπηγ-
μάτων άνεπιτέτως άνδρα ή γυναίκα λεπτά είκουσι
πέντε τή δέ δημοσίον δέν ένεχεται τή παράπαν
εις ουδέμίαν τυχόν διένεξιν μεταξύ αυτού και των
λουομένων ή και άλλων τρίτων. γ) Ο ένοικια-
στής έπείλει να τηρή ακριβώς και επί ίδια εϋθύνη
τάς νομίμους αστυνομικάς, υγειονομικάς και λιμε-
νικάς διατάξεις, τόσον ως προς τήν ίδρυσιν και τήν
διασκευή των παραπημάτων όσον και προς τήν
χρησιν αυτών κατά τήν όλην δεκαετίαν. δ) Εάν
διαρκούση τής ένοικισσεως τά ίδρυθησόμενα πα-
ραπήματα ήθελον πάθει οίκνη ή ποτε βλάθην ή
εσθράν είτε εκ τρικυμίας είτε εκ άλλης οίσιδή-
ποτε τοιαύτης βίας ο ένοικιστής δέν δύναται να
έχη ουδέμίαν κατά τού δημοσίου άπαίτησιν περι-
ελαττώσεως τού ένοικίου, έπείλων ο ίδιος να έπι-
διορθώση τάς τυχόν γενησομένας καταστροφάς δι'
εξόδων του. ε) Εάν διαρκούσης τής δεκαετίας
ή Κυβέρνησις, είτε χάριν κρείττονος και μονιμο-
τέρους διαρρυθμίσεως των λουτρών, είτε έκεν άλλ-
λων λόγων θεωρήση έπιζήμιαν τήν εξακολούθησιν
τής ένοικισσεως έχει τή δικαίωμα να διαλύση
τήν άναμίσθωσιν, τού ένοικισσεως μη δικαιουμένου
εις άλλην άπαίτησιν ή τήν παύσιν τής εξακολου-
θήσεως τού ένοικίου διά τόν υπόλοιπον χρόνον. ζ) Ο
ένοικιστής ουδένα δύναται να υποχρεώση να
λούεται έντός των παραπημάτων τής ένοικια-
σεως προς τή τέλος τής εισπράξεως λουτρικών
δικαιωμάτων. η) Οτι εις τάς άνωτέρω δύο θέ-
σεις ουδέεις έτερος έχει τή δικαίωμα να κατα-
σκευάση όμοια παραπήματα προς τήν αυτήν έμ-
πορίαν τόν εισπράττειν δικαιώματα παρά λουο-
μένων, δέν δύναται όμοιος ο ένοικιστής να έμ-
ποδίση τήν ίδρυσιν ιδιωτικών παραπημάτων εις
άλλα σηρεία τής παραλίου γραμμής κείμενα εκτός
των ένοικιαζομένων δύο θέσεων. θ) τή ένοικίον
θέλει πληρωθή εις χρήματα και εις είκουσι ίσας
δόσεις άλληλεγγύως μετά των έγγυητών Αντων-
νίου και Παναγιώτη Σαρδούνη παραιτουμένων τού-
των τού εδεργενήματος τής ενστάσεως τής διαι-
μέσεως ή διζήσεως, εκ των η μεν πρώτη κατε-
βλήθη εις τή ένταϋθα ταμείον κατά τή ύπ' αριθ.
1393 γραμμάτιον, αί δέ λοιπαί πληρωθήσονται
κατά τάς έν ταίς χρεωστικαίς όμολογίαίς προ-
διορισθείσας έποχάς. ι) ότι οι έγγυηταί Αντων-
νιος και Παναγιώτης Σαρδούνης χορηγοῦσι τή δι-
καίωμα εις τόν οίκονομ. έφορον να έγγράψη πρώ-
την ύπερ τού δημοσίου υποθήκην εις τήν έν τή
ύπ' αριθ. 1492 ε. ε. πιστοποιητικῶ τού δημά-
ρχου Πατρών αναφερομένην οίκίαν του προς εξα-

σφάληναι τού ένοικίου' όθεν αναγνωρίζομενος ο
Ιωάννης Παπανδριόπουλος ένοικιστής ύπὸ τήν
έγγυησιν των Αντωνίου και Παναγιώτου Σαρδούνη
έφοδιάζομεν αυτόν με τή παρὸν ένοικιστήριον, ο-
πως δι' αυτόν ένεργήση άκωλύτως τήν κατασκευήν
των λουτηρίων ύπὸ τους μνησθέντας όρους και
συμφωνίας.— Έφ' ο συνετάχθη τή παρὸν εις δι-
πλούν σήμερον τήν δωδεκάτην του μηνός Ιουνίου
1880 ογδοηκοστού έτους και αναγνωσθέν υπο-
γράφεται ως άκολουθως . . . . .

Παρακαλείται ο Συντάκτης του αφορολογου-
μένου» να καταχωρήση ύπ' εϋθύνην μας εις τή
προσεχές φύλλον τής έφημερίδας του τά έπόμενα:

Ατάσθαλος, άναιδής, άνόσιος και έβέβηλος συ-
κοφάντης έν τή ύπ' αριθ. 324 φύλλω τής έφη-
μερίδος «Τό Κήρυγμα» καθ'άπτεται τής υπολή-
ψεως τού 'Αρχιεπισκόπου Πατρών Δαμασκηνού
προς τόν τοιοῦτον, άν και ήναι άνάξιος άπαντή-
σεως, θ' άπαντήσω έγώ ο μη ένδιαφερόμενος και
μόνον ένδιαφερόμενος, διότι άνήκω εις τή πλήρωμα
τής τού Χριστού εκκλησίας, θα άπαντήσω δέ διά
των εζής ολίγων.

Ο 'Αρχιεπίσκοπος και όχι επίσκοπος Δαμασκη-
νός, άνόητε συκοφάντα, άφ' ης παρέλαθεν επαξίως
τόν θρόνον τής αρχιεπισκοπής Πατρών και Ηλείας,
διέπραξε πολλάς αγαθοεργίας και εις πολλούς
πτωχούς έδωσεν άρτον' ο όσιος του ως 'Αρχιερεύς
είναι ακηλιδωτος, αί άρεταί του πολλαπλασιάζο-
νται καθημερινώς, τή ποιμνίον του ως καλός
ποιμήν οδηγεί εις τους λιμῶνας τής άρετής και
εις τή ιεράνάματα τής τού Χριστού εκκλησίας
και κατά τή ιερόν λόγιον: «τοιούτος ημίν έπρεπεν
'Αρχιερεύς» αξίος να ποιμάνη τήν εκκλησίαν τής
'Αχαΐας. 'Αναιδέστατε, λέγεις ότι ήκροάτο εις
τή κηδείαν τού Τζενούκα τόν 'Ασκληπιάδην τόν
νεαρὸν Κυριτζόπουλον άπαγγέλλοντα ποιήμα με-
στόν άθείας και βλασφημίας» τεχνολόγησον ά-
γράμματα συκοφάντα τή ποιήμα και δείξον προς
έμέ τή έπιλήψιον αυτόν, διότι να άπαντήσω ο-
πως σου πρέπει, άθεε και έμπαϊκτα πάσης θρη-
σκείας, άνιαρέ σατάν.

Ιω. Ανδρέουπουλος.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

—(—

Οί καθ' άπαντα τόν Νομόν 'Αχαΐας και Η-
λιδος και καθ' άπασαν τήν έπαρχίαν Μεσο-
λογγίου έγκαιροί ήτοι υπήκοοι 'Οθωμανοί
προσκαλούνται να προσέλθωσιν εις τή γρα-
φείον τού ένταϋθα Προξενείου τής Τουρκίας,
όπως έγγραφώσιν εις τή επί τούτω κρατούμε-
νον μητρώον και εφοδιασθώσι διά των σχετι-
κών πιστοποιητικῶν έντός ενός μηνός από σή-
μερον (26) Μαΐου). Παρελθούσης τής προ-
θεσμίας ταύτης, οι μη συμμορφούμενοι με
τήν παρούσαν πρόσκλησιν θέλουσιν υποβληθῆ
εις τή υπό τού 62 άρθρου των Προξενικῶν ό-
δηγιῶν προβλεπόμενον πρόστιμον.

Έν Πάτραις τήν 26 Μαΐου 1887.

Ο Πρόξενος
Άράμ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τήν προσεχῆ τετάρτην Ιουνίου 3ην και
ώραν 8ην π. μ. άρχονται αί γενικαί εξετά-
σεις τού Α' ένταϋθα Γυμνασίου.
(Έκ τού Γυμνασιαρχείου.)

Ένοικιάζονται από τής 4ης προσεχούς Ιουλίου
τρεις άποθήκαι ύπὸ τήν κατά τήν όδόν 'Αγίου
'Ανδρέου οίκίαν τού κ. Στ. Παπακωστοπούλου
(πρώην κ. Καρ. 'Αναστασοπούλου όπου και τή
ξυλεμπορείον τού ίδίου) Πληροφορία παρὰ τή
κ. Κωνστ. Φιλοπούλω.

Αί άπέναντι τής μεσημβρινής αγοράς άποθή-
και τού κ. Κωνσταντίνου Χατζή Ιωάννου, Συν-
ταγματάρχου ένοικιάζονται. Πληροφορία δίδον-
ται παρὰ τού αντιπροσώπου αυτόν κ. Γ. Κα-
τσιροπούλου.

Ένοικιάζεται από 1 Αυγούστου ή επί τής ο-
δοϋ 'Ρήγα Φεραίου και άπέναντι τής έμπορ.
Λέσχης γωνιαία ευρύχωρος οίκία των κληρονό-
μων Γ. Φαρσή έν η είχε τή εκπαιδευτήριον αυτόν
ο κ. Ν. 'Αργυριάδης.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οίκία άνώγειος κειμένη πλησίον τής
πλατείας «'Ολγας» και έχουσα οκτώ δωμάτια,
ήλιακωτόν, οϋλήν, άποθήκην και βρύσιν. Ο έπι-
θυμῶν να άγοράση ταύτην άς άποτανηθῆ εις τόν
λοχαγόν κ. 'Αριστομένην Παναγιώτου.

Είδοποιείται τή κοινόν τής πόλεως Πατρών,
ότι γάλα γνήσιον, άνόθευτον από τόν μαστόν
αγελάδος, πωλείται καθ' όλην τήν ήμέραν προς
δραχμήν μίαν τήν όκάν έν τή οίκία μου κειμένη
έν τή θέσει όπισθεν τού κεντρικού ένταϋθα άτ-
μοβιομηχανικού καταστήματος τού κ. Βασιλείου
Καράμπελα και άπέναντι τής οίκίας τού κ. Γε-
ωργίου Καρακίτζου. φαρμακοποιού. 'Επί τή πα-
ρουσιαζομένη αυτή ευκαιρία προσελθέτωσαν οι
έχοντες άνάγκην προμηθείας άνοθεύτου και γνη-
σίου γάλακτος, επί τιμή συμφερούση.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΙΛΛΙΔΗΣ.

Είς νέος άπορος φέρων καλές συστάσεις κα-
μαθητής Α' τάξιος Γυμνασίου, αίτεί έμπορι-
κόν κατάστημα, ή έμπορικόν γραφείον.
Πληροφορία παρ' ημίν

Άπόσπασμα τής ύπ' αριθ. 684 ε. ε. άπο-
φάσεως τού έμποροδικείου Πατρών.

Διά ταῦτα

Δεχόμενον τήν προκειμένην αίτησιν.—Κηρύττει
εις κατάστασιν πτωχεύσεως τόν Χρήστον Μιχα-
λόπουλον κάτοικον Δαγούβουλου.—Ορίζει ήμέραν
ένάρξεως τής πτωχεύσεως τήν 4 Μαΐου ε. ε.—Διο-
ρίζει προσωρινόν σύνδικον τής πτωχεύσεως ταύτης
τόν Π. Οικονομόπουλον κάτοικον Πατρών και
εισηγητήν τόν έμποροδίκην Χρ. Αναγνωστόπουλον.
—Ορίζει ήμέραν συνελεύσεως των πιστωτών προς
έκλογήν των όριστικῶν συνδίκων, τήν πρώτην Κυ-
ριακήν, ώραν 10 π. μ. και έν τή καταστήματι
τού δικαστηρίου τούτου μετά είκουσι ήμέρας από
τής έν τή ένταϋθα εκδιδόμενης έφημερίδι ο αφορο-
λογούμενος δημοσιεύσεως τής παρούσης. — Δια-
τάσσει να βληθῆ ο πτωχεύσας εις τάς διά χρέη
φυλακάς και τόν άρμόδιον ειρηνοδίκην να επιθέση
σφραγίδας εις τά παρα τού νόμου όριζόμενα μέρη
και επιβάλλει τά έξοδα και τέλη εις βάρος τής
πτωχεύσεως.—'Απεφασίσθη, έγινετο και έδημο-
σιεύθη έν Πάτραις τήν 5 Μαΐου 1887.

Ο πρόεδρος
(έπονται αί υπογραφαί)

'Ακριβές άπόσπασμα, Πάτραι 27 Μαΐου 1887.
Ο υπογραμματεὴς
Α. Βενετάντης.